

B é t s.

Jan. 15-dikén, a' Ts. Könyvtárt látogatta meg a' *Nápolyi* Király, *Károly* és *József* Főhertzegekkel együtt. A' Könyvtárból bé tért az olvasó öltödé szobába is, mellyben éppen jelen volt akkor egyikünk, hogy a' volt *Angliai* Követ 's már most magát *Londonban* le tett Gr. *Revitzky* Könyvszerzeménnyének igen híres, de éppen olyan ritka Laistromából némelly jegyzéseket tehessen, melyeket az említett könyv-szerzeménnyről leendő bővebb emlékezéssel együtt, el nem mulatunk közleni a' két Hazával. — Ama' híres Versszerző 's *Ossian* Fordítója, a' Tsász. Könyvtárnak első Kustosa Exjesuita T. *Denis* Úr vezette a' Királyt, 's beszélt neki olasz nyelven. Elő jött annakutánna a' Fő Könyvtárnok B. *Van Swieten* Úr is. — Az említett nap estve bál volt H. *Collorédonál*. Más nap (Vasárnap) 9 óra után, a' *Práterbe* lovaglott a' *Náp.* Király, a' Főh. kel, 's néhány fő Méltóságokkal együtt vadászatra, mellyet mivel félbe szakasztatott velek darab ideig a' zápor-első, csak 7 óra felé estve ebédelhettek, a' nagy komotzió után. Estve, udvari bál volt, 's redut is. — A' Nádor Ispány le fog menni a' héten (tudniillik pénteken), a' majd 6 hetekig itt mulatott Papi 's Világi Magyar Méltóságokkal együtt, *Pöstenba*. Az első Ülés, a' jövő hétfőn, az az 24 diken fog, a' miut mondják, lenni — *Borsod* Várm. Követ M. *Vay* József Úr udv. Tanátsoflá lesz, a' F. M. Kantzellárián. — Meg hóltt udv. Titoknok *Kubinszky* Úr helyébe, *Krassó* Várm. (a' *Bánátságban* fekszik) Vitzseisp. *Piatsek* Úr tétetett ő Felségétől. — Tegnap, H. *Auersperg* vendégelte 's mulattatta meg, a' Ns Magyar Testörzők' szomszédjában lévő palotájában, az Udvar, sok fő Méltóságokkal együtt. — Egy tsudálatos hajlandóságú Ember, ki a' *Németalföldi* Kantzellária Kasszája körül tett volt szolgálatot, 22 ezer forintot vett ki a' Kasszából, mellyet madarakra, tzipra kalitzkákra, 's üveges

E

kis

kis kertre vesztegetett. Már most maga is kalitzkába záratott. Erről, másszor bővebben.

Ezen hónapnak 9-dikén voltak magános Audientzián Ő Felségénél, Anglus Lord Gr. *Elgin*, és *Marquis de Duras*, a' Frantzia Királynak első Kamarássa. Amaz, a' *Nagybritanniai*; e' pedig a' *Frantzia* Udvarnak szives kivánságokkal egyesített örömét jelentette, az Ő Felsége' Tsáfzári Méltóságra lett emeltetésén. Mind ketten bé mutatattak annakutánna a' Tsáfzárnénak, 's a' Főhertzegeknek es Főhertzegnéknek is. — Az a' hire, hogy a' *Lengyel* Gárda el fogna töröltetni, 's az annál Obersteri ranggal szolgált Gr. *Szirakowsky* Generálmájori rangra lépne által, a' Német Ne Testörzők' Seregébe.

Az *Izmail* meg vételéről való hiradással Orosz Kapitány B. *Bühler* érkezett Jan. 12-dikén, az ide való Orosz Követhoz H. *Gallitzinhez Benderből*. A' melly tudósításokat hozott magával, ezen hónapnak 3-dikáig szóllanak. Azok szerint igen tüzelesen viselték magokat a' Törökök: de a' kiknek ellent állásokon ugyan csak erőt vett végre az Oroszoknak tsüggedni nem tudó bátorságok. Az igen feles számú őrizet, melly a' Nagyvezér Seregének a' lelkéből állott, majd csak nem egészen kardra hányatott; az öfzve darabóltakon kívül pedig minden más fegyveres 's fegyver nélkül való Lakosai a' Városnak rabokká tettek. Mintegy 24000 Törökök költöztek *Mohammedhez*, 's 10000-en jutottak rabságra. — A' Várba lett bé rontást követett második 's harmadik napokon bújkált még ki nagy számmal az ellenség a' dűledékek 's föld alatt való börtök alól.

a'

a' hová rejtették vólt magokat. Mintegy 300, többnyire öntött nagy ágyúkat nyertek az Oroszok. Hat ló farkak, és 400 zászlók bírtak kezekre; továbbá lok hadi készület 's eleség. Könnyű hajós Seregek, az ellenségtől vett 19 nagy fegyveres hajókkal nevelte ez alkalmatossággal a' maga hajóinak számát, és már most majd két annyi hajók vagynak, mint akkor vóltak, midőn be szállott vólt a' *Dunára*. H. *Ligne* Károly, maga szabad akarattjából egyesítette magát a' Várvidékekkel, 's új próbáit adta itt is a' maga bátorságának, 's katonai tudománnyának. Sebet is ejtett egy golyóbis a' tomporán; de a' melly nem veszedelmes. (Az említett ifjú Hertzeg írta *Bétsbe* az Attyának, hogy az Oroszok 4000-et vesztettek vólna). — A' főbb Törökök közzül következők vesztettek életeket: *Seraskier Aydosu Mehmet* 3 lófarkas Basa; 's négy más két két lófarkas Basák, név szerént: *Selim, Hasi Mahmut, Kiliai Mehmet* 's *Lutfulla*. Továbbá 6 *Tatár Sultánok*, kik mindnyájan hajdani *Tatár - Chám - Karim - Ghirey*-nek (erről bőven emlékeztünk, Munkánk' I. Szakaszájának az elején) familiájából valók vóltak: *Raptan, Kazi, Selim, Batc, Achmet*, és *Mehmet*; úgy nem különben hat fő Tisztek. Rabokká tettek: az *Izmaeli Musti* és *Kadi*, más 11 Tisztekkal együtt. *Benderbe* szállítottak: *Mucsaftiz Mehmet* 3 lófarkas Basa; *Sultán Maksul Ghirey*, ama nevezetes *Karim Ghirey*nek a' Fia; *Kapidsi Basi Hassan Bey*, a' *Seraskier*' Fia; és *Kapidsi Basi Nussul Emini*, 5 más fő Tisztekkal együtt.

E 2

Trieft.

Triestből írják, hogy *Lorenzo Vilhelm* Orosz hajós Kapitány, egy új Török hajót, mely 26 értz ágyúkkal fel készítve, 's gazdagon meg rakodva *Alexandriából Konstantinápolyba* szándékozott, *Stanchio* és *Rhodus* között meg támadott, 's hosszas viáskodása után, maga meg adására kényszerített.

A' *Leopoldstadt* nevü külső Városban lakó *Misericordiánusok* Klastromába 2220 betegek vétettek bé az el múlt esztendőben, minden vallásra való tekintet nélkül, kik között *Afrika*, *Amerika*, és *Asiából* is voltak hárman; *Magyar Országból* 89-en. — 355-en holtak meg közölök. — A' *Landstrasse* nevezetü külső városi *Misericordiánusok* Klastromába bé vett 1044 betegek közül egy sem holt meg. — *Magyar Ország*on 6 Klastromaik vagynak az említett Szerzeteseknek, úgymint: *Pozsonban*, *Egerben*, *Várallyán* (a' *Szepeffégen*), *Temesváron*, *Pápán*, *Kismartonban*, és *Nagyváradon*. Ezekbe 2217 betegek vétettek fel az el múlt esztendőben öszveséggel; meg holtak közölök 197.

Magyar Ország.

A' Tudományoknak virágoztatására ügyelő Kir. Társaság *Göttingában*, *Honorárius* (névvel való) Elölülőjének a' *Brunsvicumi* és *Lüneburgumi* Hertzeg *Ferdinándnak* hatalmával, 's Társainak meg eggyezésekből maga Tagjává méltóztatta, a' *Pesti* *Universitásban* *Fisikát* 's *Mechanikát* tanító *Prof. T. Horváth Bapt. János* Urat,

múlt elztendő utolsó napjának 18-dikán. Az er-
ről szolló Diplomát, következendő Lévele mel-
lett küldötte meg az említett Prof. Úrnak a' Tár-
saság Titoknokja *Heyne* Úr:

„Koeslnero nostro interprete meritorum Tuorum
fama, Vir plurimum Reverende & Clarissime,
permota Societas Scient. Regia nomen Tuum in-
ter amicos & Familiares suos adscripsit, habetque
sibi pervasum, nec iniucundam hanc sui de do-
ctrina Tua iudicii testificationem Tibi fore, nec
benevolentiam Tuam & amorem sibi defuturum
esse. Mihi jucundissimum fuit, obsequio hoc meo,
quo Litteræ hæ publice exaratae, & ad Te mis-
sæ sunt, animum meum ac reverentiam nominis
Tui declarare. Vale Vir præstantissime. Scr. Göt-
tingæ d. 23 Dec. 1790.

Chr. G. Heyne.

Buda. A' *Berlinbe* utazó Török Követ 7-ken
reggel érkezett *Budára*; 8-ken musikális akademián
völt H. *Coburnál*, holott nagy számmal jelent
meg a' *Pest* 's *Buda* Városai Nemesség is. Igen
nyájas és pallérozott Úrnak írják az említett Kö-
vetet; a' vele lévők' beszédek után pedig tsupán
egy feleségünek, 's nem pipásnak. 9-diken in-
dült el *Budáról*, 's *Komárom* és *Nagyszombat* felé
vette útját. Egy Tízst szokott részünkről melléje
adatni kísérobbe.

Olasz Ország.

A' *Római* Tudósítások szerént, igen nagy
buzgósággal tartatott a' Jubileum, 's minden nap
meg

meg jelentek a' Papság, a' Fraternitások, és a' Nép a' Szentegyházban, gyakorta el ment maga Ő Szentsége is, és buzgóságosan könyörgött.

A' *Nápolyi* Udvarnál nagy Gála volt Karátson Innepén, melly alkalmatossággal a' Szent *Januarius*' rendjével tiszteltette meg H. *Di Paterno Moncadat*, a' Király kedves Fia a' Korona Örökösfeje által, azon buzgóságának meg jutalmaztatása végett, mellyet mutatott az utolsó parlamentben, a' Nép' ügyének óltalmazásában.

A' *Modenai* Hertzeg Hitvesse, 's *Massa*, és *Carrara* Hertzegségeknek H. Asszonya *Maria Theresia Aldeiano Cibo-Malaspina*, az el múlt Dec. 26-dikán végezte, hosszas betegsége után 66 esztendőig terjedt életét. *Reggio* Városában történt ezen H. Asszony halála, honnan leg ottan hir ment *Modenába* a' Hertzeghez, ki is ezen szomorú hírnek vételével azonnal 24 héti gyászt parantsolt a' maga Udvarában, 's Kurirt küldött ez által *Mediolánumba*, a' ki által ezen szomorú hírnek jelentése mellett értésére adatta kedves Leányának *Maria Beatrix* Főhertzeznének, hogy az emlitett *Massa* és *Carrara* Hertzegségeknek kormányozásáról, melly böldegült Feleségével 1738ban kötött házassági egyyezés szerént közös volt vele ekkoraig, önként le mond, 's azt egészen által engedi a' Főhertzeznének.

Frantzia Ország.

Azt olvasfuk egy *Párisi* Levélből, melly költ Jan. 2-dikán, hogy a' *Párisból* hozzája küldött Kurirt 10 napok után botsátotta vissza Pápa Ő Szent-

szentsége egy *Brevével*, a' mellyben magoktól független fel a' Papoktól, le tegyék e' a' polgári hitet, avagy nem. — Azt is jelenti említett *Brevében*, hogy óhajtaná, 's szükséges is volna, ha egy Nemzeti Papi Gyűlés tartatna *Frantzia Országban*.

A' Papi Rend' hitléséről szóló végzésnek a' Király által lett meg erősíttetését követett nap, 50 Papi Személyek, nagyobb részént Plebánusok esküdtek meg a' Nemzet Gyűlésében. Minekelőtte hozzá fogtak volna azonban a' polgári hitnek le tételéhez, így szólott közölők *Gergely Apátúr (Abbé Gregoire)* a' Gyűléshez: „Uraim! Kézf lévén feles számú hivatalbéli Társaimmal együtt, a' polgári hitnek le tételére, hadd fedezzek fel az ő nevekben némelly gondolatokat, mellyek talám nem fognak haszontalanok lenni, a' mostani körülállásokban. Nem lehet tagadni, hogy sok betsületre méltó, 's Hazájokhoz kétségsbe hozhatatlan szeretettel viseltető Papok tusakodások között ne legyenek azokból, mivelhogy tartanak tőle, hogy a' Státusnak új polgári alkotvánnya tellyességgel meg nem állhat a' vallásnak farkallatos igazságaival. Mi, hasonló erőben kötelesek vagyunk a' vallásnak, mint a' Hazának Törvényeihez. Nem szününk meg a' papi hivatalt, mellyet viselünk, mindúntalan tiszteletesebbé tenni erköltseinkel; készek vagyunk ezen ifeni Vallást, mellynek szolgálivá lettünk, nem csak állhatatosan hirdetni; hanem ha a' szükség úgy hozná magával, tulajdon vérünkkel is meg

pe-

petsételni: de azonban jelentjük részünkről, hogy
 mi szoros, és ugyan csak kellete szerént való vis-
 gálódásunk után is, semmire olyanra nem talál-
 tunk a' Konstitutióban, a' mi meg sérthetné azon
 szent igazságokat, mellyeket hinniünk 's taníta-
 nunk kell. Bosszúsággal illetné, 's rágalmazná
 az, a' Nemzet Gyűlését, a' ki azt fogná reá,
 hogy az, az *Ekklesia* dolgaiba akarta magát
 avatni. *Frantzia Ország*, sőt az egész Világ előtt
 ki nyilatkoztatta az, a' Kath. Apost. és *Római*
 Vallás éránt viseltető mély tisztelétét. Soha sem
 akarta az meg fosztani a' Hiveket, tsak egyy
 eszközétől is az idveffégnek. Soha, leg kissebb
 részben sem sértette meg a' tudományt, a' szent
 Uralkodást (*Hierarchia*), és az Anyaszentegyház
 Fejének lelki hatalmát: meg esmérte, hogy ezen
 tárgyak nem az ő rendelése alá valók. A' Me-
 gyéknek új módosítása által, tsupán azoknak
 polgári formáját akarta úgy intézni, hogy az,
 mind a' Hiveknek, mind a' Státusnak kiváltkép-
 pen való hasznára szolgállyon. A' *Papi Rend*
Polgári Konstitutiójának tsupa nevezete is meg
 győzhet kit kit, a' Nemzet Gyűlésének tzellyá-
 ról. — Semmi meg nem akadályoztathat tehát
 minket, polgári hitünknek le tételében. Ohajtjuk
 egyfzersmind buzgóan, hogy le tsendesítvén ál-
 talán fogva minden más hivatalbéli Társaink is
 az egész Országban, magok nyughatatlanságaikat
 törekedjenek ezen hazafiúi tartozásokat tellye-
 síteni, melly által fundáltathatik az Országban

a' békeffég, 's készülhet meg a' pásztorok 's juhok között való egyesség."

A n g l i a.

Dec. 28-dikára virradóra olly rettentő égi-háború lett *Londonban*, mellynek nem találhatni párját az *Angliai* Historiákban. Majd az egész Városban le dütögette a' kéményeket a' szörnyű menydörgéssel 's köefsövel egyesült szélvélz, sok házaknak még a' tetejeket is le forgatta, a' leg terepélyebb fákat tövestől ki szaggatta; a' kerteket, 's szántó földeket öszve rontotta. A' parton lévő épületek az ifzonyú módra hánykodó tenger ki tsapó habjainak prédáivá lettek. A' tengeren még sok napokkal is ezután hajók' tördelékjeit, külömbkülömbféle portékákat, 's holttesteket kellett szomorúan szemlélni. Még a' külömben leg bátorságosabb kikötő helyekben se maradhattak meg a' hajók. A' menykö sokakat ütött agyon a' Városban, 's a' Város körül; másokat az épületeknek le omló falaik fosztottak meg életektől; leg többen veszttek pedig a' tengerbe.

H o l l a n d i a.

Gyászos napja vala *Amsterdam* Városának az el múlt esztendőnek utolsó napja. Olly rendkívülvaló sűrűségű köd erefzkedett t. i. mindjárt estvéli 6 órakor, hogy a' fáklya 's lámpás világa sem menthette meg az embereket az el tévelyedéstől. Sokan el hibázták a' hidakat, 's le estek a' tsatornákba. Kiáltottak ugyan vátig a' segítségemért; de vagy azok is utánnok estek, a' kik ki akarták őket szabadítani; vagy pedig még seg-

gits.

gíttiségekre mehettek volna kiáhtozások után, addig el fogódott a' szavok, 's koporsójokká vált a' tsatorna. 1250-ra megy a' vízbe fült, mindenféle idejű személyeknek száma.

Török Birodalom.

A' Török hajós Sereg, melly a' múlt nyarat mind úntalan az *Archipelaguson* töltötte, 's fokrendbéli vesztése után ugyan csak végre az *Algir* 's *Tunisbéli*eknek segíttiségek által, Orosz Oberst *Lambro Cazzioni* hajós feregetskéjét meg verte, és el széllesztette, Nov. 7 dikén ment bé a' *Konstantzinpolyi* tsatornába. Ugyan omlott a' Törökség, ezen diadalmas hajós Seregnek szemlélésére, annyival is inkább, hogy 7 Orosz hajókat vitt magával; a' minémű látásban nem igen gyakor szerentséje van gyönyörködni a' *Konstantzinpolyi* Népek. Az említett hajókon mintegy 200 foglyok voltak, kik mivel az említett Obersterhez tartoztak vólt, kinek fejére felette nagy summát tett vólt a' Szultán, leg ottan halálra rendeltettek.

Az el múlt Nov. 8-dikán költ *Konstantzinpolyi* Tudósítások szeréut, gyakor tanátskozásokat tart a' *Prusszus* Követ B. *Knobelsdorf* a' *Reis-Effendivel*, 's más Tagjaival a' *Divánnak*. A' *Lengyel* Követ Gróf *Potochi* is sokat van együtt a' *Reis-Effendivel*. A' *Porta* 's *Lengyel Ország* között kötendő frigy, fel vólt már téve Nov. 8-dikán; de még nem vólt alól írva.

Lengyel

Lengyel Ország.

A' Nemzet Gyűlésének Dec. 16-dikán tartatott Ülésében, azt tette fel tanácsul a' *Lithvániai* Marsall H. *Sapieha*, hogy a' Gyűlésnek új Tagjait is *), kik Dec. 16 dikán eggyesítették magokat az előbenieekkel, meg kellene arra esketni, hogy ők semmi külső Hatalmasságtól fizetést nem vesznek, és egyedül a' Státus' javát fogják szemeik előtt tartani. Nagy vetélkedés volt ezen fel-tételről, a' már említett 20. 21. 's 23-diki Ülésekben. *Gutakowsky* Ur igen buzgott az ellen; mivelhogy, úgymond, a' jó lelkű Polgároknál szükségtelenek; a' rossz lelkűeknél pedig fogadalmak volnának az esküvések. Sokkal jobb lenne, kemény Törvényeket hozni a' Haza-Arúlok ellen, 's azoknak bé teljesítésére szoros vigyázással lenni. Erre sokan reá állottak. Mások ellenben, H. *Sapieha*-val együtt, csak az esküvést vittatták; míg nem végre voksra ment a' dolog, 's az esküvés ellen 139-en keltek ki; 's érette 9-el szólottak kevesebben.

*) Ezek között vagynak 5 Ifjak is; ketten különösen, *Kofzakovszky*, és *Manuzzi* nevezettek, alig haladták jól meg a' 15 dik esztendőt is: de a' dologhoz való értések, 's Hazájok eránt viseltető buzgóságok bőven kipothollya esztendeiknek kevés számát. Maga a' Király, 's a' Gyűlés' Marsallja is szeretik, 's betsülik ezen értt nevendék Fiait a' Hazának.

Az itt következő betses Levél, minden névnek alól-írása nélkül jött kezűnkhez. A' foglalja bőven meg fog, reménységünk szerént győzni kitkit felöle, hogy meg érdemlette a' bé iktatást:

„Ezen

„Ezen ide zártt 30 forintos Bankotzédulát úgy vegyék tőlem az Urak, mint hazafiúi tiszta szívemnek áldozatját, 's a' Hazáért mindenre kész voltomnak jelenségét. Nem az én gazdagságomnak felesleg való részéből, nem is valami könnyen jött nyereségből; hanem a' magam vére árrából, rendes fizetésemből, mellyből élek, gyűjtögettem én ezen summátskát; nem egyéb fejében: hanem, hogy néminémüképpen le tessen desíthessém azt a' belső nyughatatlanságomat, mellyet okoz szívemben, annak el gondolása, hogy nem lehetek Hazámnak olly hasznos Fia, a' mint kívánnám. Fordítsák tehát, kérem az Urakat, ezt az én tsekély segítségemet, a' mi édes anyai Nyelvünk oszlopa' már általok megvetett fundamentomának (fenekvényének) ha tsak egy darabotska téglájává is. Arra fogok én ennekutánna is törekedni, hogy mind véremmel, mind elmém' tehetségével, mind vagyonommal minél igazábban szolgálhassak édes Hazámnak a' tellyes lehetőségig. — Újságul egyebet nem írhatok, hanem a' minap egygy Orosz Tiszttel öszve akadván, azt értettem tőle, hogy az ő Népeik most is *Izmail* alatt vagynak; 's ha azt meg vehetik, *Braila'* vivásához fognak; és tsak azután szállanak bé telelőre. — Maga H. *Potemkin* is *zemlankában*, az az: föld-lyukban lakik; 's arra bírta, hathatós példaadásával minden Tisztjeit, hogy vele egygyütt, a' leg alább való posztóból készült ruhákban járnak. — Melly okos gondolat az, melly meg betsülhetetlen gondoskodás

az

az alattavalóiról. Ugyan mi hasznunk is van a' háborúban való tzi-frálkodásból; nem egyéb, hanem hogy magunkat a' költségből ki forgattyuk, és az idegen kereskedőket gazdagíttjuk belőlle, a' kik a' portékát két vagy három árrán adják, mint a' mi Országunkban; ezentúl, mivel a' ruháink drága posztóból vagynak, kéméllyük, és azért vagyunk olly hajtósok a' szolgálatra kivált rossz időben, hogy nem annyira egészségünket, mint ruhánkat sajnállyuk. Azért is, jobb volna a' köz néphez hasonló posztójú ruhában járnunk nekünk is, hogy annál inkább igyekeznénk magunkat érdemeinkel, és a' léleknek ruháival fel ékesíteni, hogy ha külsőképpen kevéssé, belsőképpen leg alább bőven esmereteseek lehetnénk a' köz nép felett; és nem annyira köntösünk-ből, mint magunk viseléséből tettzenék ki tisztí méltóságunk. — Azon örvendetes hírrel is kedveskedek még az Uraknak, hogy már, a' mint régen óhajtottuk, mi is hajusszosok vagyunk. “

Véletlen házasságra való kapás.

Egy *Anglus* nemes Iffjú, látogatására indúlt néhány elztendőekkel ez előtt *Londonból* egy derék Ur Attyafiának, ki *Angliának* napnyúgoti részén lakott vólt a' maga jószágában. Az Ur szíveffen fogta az Iffjat; hanem, mivel éppen a' hugát adta vólt férjhez, 's ahoz képest semmi üres szobája nem maradt egyen kívül, mellybe azonban kísértet járt, a' mint vélekedtek felőle: jelenti az Iffjúnak, hogy más különös szobával tellyességgel nem szolgálhat; hanem ha attól nem iródzna,

leg

leg ottan el fogná számára készíttetni. Örömmel fogadta ez ajánlást az ifjú Vendég; minthogy kü-
lömben is gyakran kívánt már, a' mint mondotta
olly helyen lenni, a' hová kísértet szokott járni.
A' házi Gazdának is nagyon jól esett, hogy ked-
vét találhatta Vendégjének; azért is minden szük-
séges kiegészíteteket hordatott a' szobába; és mivel
téli idő volt, jó tüzet rakatott a' kandallóba. —
El jöven a' le fekvés ideje, bé vezette az Ifjút az
említett szobába, 's Istennek óltalmába ajánlván
maga is nyugodni ment. Az Ifjú ébren volt da-
rab ideig; de midőn csak nem hallott volna leg
kissebb zöndülést is, végtére el aludt. Reggeli 3
óra tájban fel ijedt, az ajtó nyílására. Látta,
hogy valami ifjú fejr személy ment volna bé a'
szobába, tsupán egy háló főkötőben, 's rövid
alsó szoknyában; de nem vehette jól fel, mivel
már akkor el aludt volt a' gyertyája, 's a' kan-
dallóban is csak alig pislákolott volt a' tűz. Azon-
ban oda megy a' kandallóhoz az esmeretlen sze-
mély, 's nagyobb tüzet gerjeszt. Ennek világá-
nál jól látta már az Ifjú, a' fejr személynek
egész formáját; csak azt nem tudhatta bizonyossan,
husból és vérből állana e', vagy pedig tsupán
valami Tündér volna. Ezen szép kép, a' kan-
dalló alatt állott egy darabotska ideig olly for-
mán, mintha melegedni akarna; azután meg in-
dult a' szobában, 's néhány izben fel 's alá ment.
Végre az ágyhoz fordult, 's minekutánna egy
kevés ideig állott volna az előtt, fel hajtja a' ta-
karót, le fekszik, bé takarózik, 's egész tse-
des.

defféggel vólt. Az Ifjú meg háborodott egy ke-
vellé, fekvő társának szemlélésén; azért is el-
vonta magát az ágynak tulsó szélére; és tusako-
dott magában, fel kellyen e', vagy pedig fekvé
maradjon. Ugyan tsak meg maradt az ágyban,
még pedig minden mottzanás nélkül; míg nem
végre észre vette, hogy az ő fekvő társa lélek-
zetet is vesz. Már ekkor közel tsúfzott hozzája,
melegnek találta, 's egésszen meg gyözödött fe-
lőle, hogy koránt sem tündér fekszik ő mellette.
A' mint a' kezéhez nyúlt, vette észre, hogy gyűrű
van ujjában, mellyet is olly gyengédeden le vont;
hogy álmából a' szép fekvő társ fel nem
ébredt: kevés idő múlva fel ugrott egyfzerire az
ágyból, fel 's alá ment néhányszor a' szobában,
mint már az előtt tselekedett vólt; annakutánna
ki nyitotta az ajtót, 's bé húzván maga után, el-
ment. Az Ifjú, most sajdította már a' kísértetről
származott vélekedésnek fundamentomát, 's bé
zárván szobája ajtaját, tsendessen aludt egész
reggelig. Ekkor hozzá megy a' ház Ura, 's ta-
dakozódik hogy' létéről, és ha látott vólna e'
valamit éjtszaka? A' vendég mondotta, hogy
igen is látott valamelly jelenést; de ki kérte, hogy
addig ne kívánnyon tőle többet tudni az Úr, míg
nem az egész ház nép együtt lejénd. Az Úr meg
elégedett ezen felelettel, 's igen örvendett, tsak
hogy kedves Attyafiát friss állapotban találhatta.
Tsak hamar azonban öszve szalad az egész ház-
nép, melly is minekutánna mind együtt lett
vólna egy nagy szalában, azon kezdte leg elő-
bea

bén is beíszédét az Iffjú, hogy néki egy kérése vólna a' jelenlévő Dámákhoz; e' pedig abból állana, ha nem vesztett e' el közzülök valamelylyik egy gyűrűt. A' házhoz tartozó Kisasszony, kinek ujjáról vonódott le a' gyűrű, meg vallotta mindjárt, hogy ő nem talál eggyet. Mutatja az Iffjú a' nálla lévő, 's kérdi a' Kisasszonyt, ha nem a' vólna e', mellyet el vesztett. Ez felel: igen is; és közönte, hogy újjolag gyűrűje birtokába juttatta legyen az Iffjú. Ekkor, a' ház Urához fordulván az Iffjú, így szóllott: Már most bizonyossá tehetem az Urat, hogy ez a' Dáma (meg fogván azt kezénél fogva) az a' szeretetre méltó kísértet, a' melly az Úr szobájába járt — 's ezen szavainak végzésével, el beszéllette az egész dolgot, úgy a' mint történt. Ki mondhatatlan vólt a' Kisasszonynak meg háborodása, 's erőls állatással bizonyította, hogy ő leg kissebbet sem tudna a' történetből; hitte ugyan tsak, hogy úgy kellett lenni a' dolognak: mert arra jól emlékezett, hogy mikor le feküdt, az ujjában vólt a' gyűrű. — Sok tréfálkodásra szolgáltatott alkalmatosságot ez a' hiftória a' jelenlévő társaságnak; míg végre az Atya következő jelentést tett: hogy mivel az ő Leánya, a' Bátyja' ágyába ment feküdni; tehát az Iffjún magán fogna múlni, ha ő is vissza nem adná a' költsönt a' Leánynak, kit ő kész, jól ki házasítva oda engedni az Iffjúnak mindenkori háló társul. Az Iffjú örömmel el fogadta ezen szép ajánlást; de vóltt fekvő Társa sem kívánt magának napot, a' gondolkodásra.

Költ *Bétsben*, Jan. 18-dik napján 1791.